

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 4. 3. 2013

Okresní soud v Českém Krumlově
dne 02. 03. 2016

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném,
z předsedkyně a soudců a .
v právní věci žalobce , nar. , bytem
, zastoupeného
proti žalované: , se sídlem

účasti vedlejšího účastníka na straně žalované za

o odvolání vedlejšího účastníka na straně žalované proti rozsudku
Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 24.1.2012, č.j. 9 C 152/2004-696 ve spojení
s opravným usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 30.7.2012, č.j. 9 C
152/2004-751, **t a k t o :**

I. Rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci I. v části o povinnosti žalované
zaplatit žalobci částku 756.037,- Kč **se zrušuje** a v tomto rozsahu se řízení **zastavuje**
; zatímco v části o povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 10.000,- Kč se napadený rozsudek
potvrzuje.

II. Rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci II., o zamítnutí žaloby co do částky
527.083,- Kč, **zůstal odvoláním nedotčen**.

III. Rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci IV., o nákladech řízení státu, **se
potvrzuje**.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech za řízení před soudy obou stupňů částku 302.138,63 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce.

V. Soudu prvního stupně se ukládá, aby rozhodl o poplatkové povinnosti z návrhu na zahájení řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal žalobou doručenu Okresnímu soudu v Českém Krumlově dne 7.6.2004 vydání rozsudku, jímž by byla původně žalovanému bytem , posléze žalované, uložena povinnost zaplatit mu částku 380.276,- Kč a dále počínaje dnem 1.7.2004 nahradit žalobci náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti ve výši 12.381,- Kč měsíčně, a to s tím, že uvedené nároky svědčí žalobci z titulu náhrady škody na zdraví, která mu vznikla v důsledku zranění utrpěných při dopravní nehodě dne , kdy došlo ke střetu jeho vozidla s nákladním vozidlem žalovaného (původně jako žalovaný byl označen právě řidič nákladního vozu ve vlastnictví žalované). V průběhu řízení žalobce upřesňoval výši uplatněných nároků, když naposledy byla žaloba změněna se souhlasem soudu v závěrečném návrhu žalobce ze dne 13.8.2010, když takto žalobce nárokoval celkem částku 1.293.197,- Kč, s tím, že na bolestném žádal přiznání částky 429.360,- Kč a dále 14.400,- Kč, na zřízení společenského uplatnění částku 442.800,- Kč, na náhradu věcné škody částku 60.000,- Kč, na náhradu za ztrátu na výdělku náhradu ve výši 346.637,- Kč a konečně v tomto podání vzal zpět žalobu v rozsahu, v němž se domáhal náhrady za ztrátu na výdělku „budoucně ucházejícího“ ve výši 12.381,- Kč měsíčně.

Soud prvního stupně ve věci (poprvé) rozhodl rozsudkem ze dne 8.10.2010, č.j. 9 C 152/2004-632 ve spojení s usnesením ze dne 14.4.2011, č.j. 9 C 152/2004-662 a dále ve spojení s opravným usnesením ze dne 18.5.2011, č.j. 9 C 152/2004-669. Takto uložil ve výroku v odstavci I. žalované povinnost zaplatit žalobci částku 756.037,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (podle odůvodnění uvedená částka představovala náhradu za ztrátu na výdělku ve výši 346.637,- Kč, dále bolestné v částkách 36.000,- Kč a 14.400,- Kč a na zřízení společenského uplatnění 369.000,- Kč. V odstavci II. uvedeného rozsudku byla žaloba co do částky 522.760,- Kč zamítnuta. V odstavci III. a IV. bylo rozhodnuto o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky a o nákladech řízení státu, konečně ve shora uvedeném usnesení ze dne 14.4.2011, č.j. 9 C 152/2004-662 soud prvního stupně řízení částečně zastavil v rozsahu, v němž se žalobce domáhal náhrady za ztrátu na výdělku budoucně ucházejícího ve výši 12.381,- Kč měsíčně a zároveň žalované uložil povinnost zaplatit soudní poplatek z žaloby ve výši 30.250,- Kč na účet Okresního soudu v Českém Krumlově do tří dnů od právní moci usnesení. Proti uvedenému rozsudku se odvolal pouze žalobce, a to výslovně proti výroku v odstavci II. až IV., tedy do výroku v části, v níž byla žaloba zamítnuta co do částky 522.760,- Kč a proti výroku o nákladech řízení, dotčen tak odvoláním nebyl výrok v odstavci I., jímž byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 756.037,- Kč. V důsledku

toho právě výrok v odstavci I. nabyl samostatně právní moci, stejně tak část výroku v odstavci II., o zamítnutí žaloby co do částky 60.000,- Kč představujících náhradu věcné škody, neboť ani proti rozhodnutí o tomto dílčím nároku nebylo odvolání žalobce podáno, konečně se odvolání netýkalo ani výroku o částečném zastavení řízení v usnesení ze dne 14.4.2011, č.j. 9 C 152/2004-662 (o tzv. rentě do budoucna).

K výše zmíněnému odvolání žalobce rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací usnesením ze dne 26.8.2011, č.j. 22 Co 1489/2011-674, jímž rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci II. v části o zamítnutí žaloby co do částky 462.760,- Kč, dále ve výroku v odstavci III., o nákladech řízení státu, v odstavci IV., o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky a ve výroku v odstavci II. v usnesení ze dne 14.4.2011, č.j. 9 C 152/2004-662, o poplatkové povinnosti žalovaného, zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. V předmětném rozsahu byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen dle ust. § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. se závěrem, že rozhodnutí soudu prvního stupně je nepřezkoumatelné, když mimo jiné bylo konstatováno, že žalobce nárokoval na náhradu škody celkem částku 1.293.197,- Kč, podle výroku napadeného rozsudku soud prvního stupně rozhodl pouze o částce 1.278.797,- Kč, přičemž rozdíl uvedených částek představuje 14.400,- Kč, kterýžto obnos podle odůvodnění rozsudku soud prvního stupně na bolestném žalobci (za další operace) přiznal, podobná nesrovnalost týkající se výše bolestného vyplývala i z odůvodnění výroku o nákladech řízení. Odvolací soud pak vytýkal soudu prvního stupně další pochybení způsobující nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, zejména nedostatečné odůvodnění právního hodnocení uplatněných nároků. Odvolací soud pak rovněž zmínil, že zásadně, je-li rozhodnutí soudu prvního stupně napadeno odvoláním týkajícím se věci samé, automaticky jsou odvoláním dotčeny tzv. závislé výroky o nákladech řízení. Ohledně rozhodování o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky poukazoval odvolací soud na principy rozhodování v řízeních o náhradu škody, v níž jsou uplatněny samostatné dílčí nároky, a to s tím, že se uplatní dvojaký režim rozhodování o náhradě nákladů řízení, když jde-li o nárok na náhradu za ztrátu na výdělku, řídí se rozhodování o náhradě nákladů řízení ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř., pokud jde o nárok na náhradu za bolestné a ztížení společenského uplatnění (vzhledem k tomu, že uplatnění těchto nároků je závislé na znaleckém posudku, resp. úvaze soudu), nárok na náhradu nákladů řízení se posuzuje dle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř.

Následně rozhodoval soud prvního stupně rozsudkem ze dne 24.1.2012, č.j. 9 C 152/2004-696, a to ve spojení s opravným usnesením ze dne 30.7.2012, č.j. 9 C 152/2004-751. Tímto rozsudkem rozhodl tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci 766.037,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec I.), dále návrh, aby byla žalovaná povinna zaplatit žalobci 1.454.597,- Kč co do částky 527.083,- Kč zamítnul (odstavec II.), žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 326.433,80 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce (odstavec III.), a konečně žalované uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Českém Krumlově náklady řízení státu 81.256,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Shodně s odůvodněním v pořadí prvním rozsudku soud prvního stupně uzavřel, že dále popsaná těžká zranění žalobce utrpěl při dopravní nehodě dne

, kdy se osobní vůz žalobce značky střetl s nákladním vozidlem žalované značky s návěsem, kdy ten po dokončení manévru předjíždění cyklisty se nestačil zařadit v pravém okraji vozovky a došlo tak k čelnímu střetu těchto dvou vozidel. Po právní stránce posoudil nárok žalobce podle ust. § 420 obč. zákoníku a dále rovněž dle ust. § 427 téhož zákona s tím, že nebylo zjištěno spoluzavinění žalobce coby poškozeného. S odkazem na ust. § 441 odst. 1 obč. zákoníku přiznal žalobci nárok na bolestné v částkách 36.000,- Kč, dále 14.400,- Kč za léčení, jež podstoupil žalobce za účinnosti vyhl. č. 440/2001 Sb. Na ztížení společenského uplatnění přiznal soud prvního stupně žalobci nárok na zaplacení částek 221.400,- Kč (určený dle znaleckého posudku) a dále částku 147.600,- Kč, jež představovala navýšení tohoto nároku soudem dle ust. § 7 odst. 3 vyhl. č. 440/2001 Sb. Konečně žalobci přiznal na náhradu na ztrátu na výdělku za dobu pracovní neschopnosti a za dále stanovenou dobu po skončení pracovní neschopnosti, a to s odkazem na ust. § 446 a § 447 odst. 1 a 2 obč. zákoníku celkem částku 346.637,- Kč. Ačkoliv podle výroku v odstavci II. uvedeného rozsudku byla žaloba zamítnuta co do částky 527.083,- Kč, podle odůvodnění (str. 13 nahoře), měla být žaloba zamítnuta co do částky 688.560,- Kč. Konečně soud prvního stupně podrobněji odůvodnil výrok o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky, když předesílal, že dle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. přiznal plnou náhradu nákladů řízení žalobci za část řízení týkající se bolestného a ztížení společenského uplatnění a v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal i plnou výši nákladů řízení vztahujících se k nároku na úhradu ušlého výdělku žalobce.

Proti tomuto rozsudku se včas odvolal vedlejší účastník (odvolání žalobce bylo pro opožděnost soudem prvního stupně pravomocně odmítnuto). Vedlejší účastník ve svém odvolání napadl výslovně výrok v odstavci I., a to s tím, že v této části bylo o nároku žalobce již pravomocně rozhodnuto, a to právě rozsudkem z 8.10.2010, č.j. 9 C 152/2004-632, v němž bylo uloženo žalované zaplatit částku 756.037,- Kč. K tomu odvolatel podotkl, že posledně uvedený rozsudek byl sice zrušen usnesením odvolacího soudu z 26.8.2011, č.j. 22 Co 1489/2011-674, avšak pouze zčásti, jen ohledně výroku v odstavcích II., III. a IV. Nyní napadený rozsudek ve výroku v odstavci I. opětovně rozhoduje o povinnosti zaplatit částku 766.037,- Kč, když podle odůvodnění je zřejmé, že jen s výjimkou částky 10.000,- Kč připadající zřejmě na bolestné, jde o tytéž nároky, které již jednou byly přiznány. Zároveň vedlejší účastník brojil proti výroku o nákladech řízení, a to s tím, že chybně soud prvního stupně aplikoval poučení ve zrušujícím usnesení týkající se odlišného způsobu rozhodování o nákladech řízení ve vztahu k jednotlivým nárokům, zejména pak odvolatel zdůrazňoval, že nebyla zohledněna skutečnost, že vedle nároků závislých na znaleckých posudcích byla zamítnuta žaloba co do částky 60.000,- Kč představující věcnou škodu a rovněž to, že bylo zastaveno řízení ohledně požadované renty ve výši 12.381,- Kč měsíčně.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání vedlejší účastník podal včas, jako osoba k tomu oprávněná a odvolání je přípustné, přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně dle ust. § 212 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání vedlejšího účastníka je důvodné.

Podle ust. § 103 o.s.ř. soud kdykoliv za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Podle ust. § 104 odst. 1 o.s.ř. jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.

Podle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. odvolací soud rozhodnutí zruší mimo jiné tehdy, jestliže jsou tu takové vady, že řízení nemělo proběhnout pro nedostatek podmínek řízení.

Podle ust. § 221 odst. 1 písm. c) o.s.ř. zruší-li odvolací soud rozhodnutí podle § 219a, rozhodne o zastavení řízení, jestliže je tu takový nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit (§ 104 odst. 1); není-li dána pravomoc soudu, rozhodne též o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží.

V projednávané věci je zřejmé, že rozsudek soudu prvního stupně je odvoláním dotčen pouze ve výroku v odstavci I., jímž byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci 766.037,- Kč a dále v závislých výrociích v odstavcích III. a IV., výrok v odstavci II. nebyl odvoláním vedlejšího účastníka dotčen, v této části podle ust. § 206 odst. 3 o.s.ř. nabyt samostatně právní moci.

Pokud jde o odvoláním napadený výrok v odstavci I., přisvědčuje odvolací soud námitkám vedlejšího účastníka v odvolání, když je zcela nepochybné, že o nároku žalobce na zaplacení bolestného v částce 40.400,- Kč, dále na zaplacení zřízení společenského uplatnění v částkách 221.400,- Kč a 147.600,- Kč (celkem 369.000,- Kč) a konečně rovněž o nároku na náhradu na zrátu na výdělků v částce 346.637,- Kč již bylo pravomocně rozhodnuto předchozím rozsudkem okresního soudu ze dne 8.10.2010, č.j. 9 C 152/2004-632. V předmětném rozsahu tedy dle ust. § 159a odst. 5 o.s.ř. nemůže, resp. nemohla již před soudem prvního stupně být věc projednávána znovu, pokud soud prvního stupně v nyní napadeném rozsudku o týchž nárocích rozhodoval opětovně, pak takové řízení ve smyslu výše citovaného ust. § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. zatížil vadou, pro kterou řízení nemělo proběhnout pro nedostatek podmínek řízení. V tomto rozsahu tedy odvolací soud (tedy co do částky 756.037,- Kč) napadený rozsudek zrušil a v tomto rozsahu řízení zastavil (§ 221 odst. 1 písm. c/ o.s.ř.).

Ohledně částky 10.000,- Kč přiznané ve výroku v odstavci I. odvolací soud napadený rozsudek potvrdil, když jak již vyplynulo z odůvodnění zrušujícího usnesení ze dne 26.8.2011, č.j. 22 Co 1489/2011-674, a jak ostatně odvolatel přílehavě poznamenal, nárok na zaplacení této částky žalobci náleží, a to na bolestném, když již v pořadí prvním rozsudku okresní soud v odůvodnění opakovaně připomínal, že na bolestném jsou přiznávány částky 36.000,- Kč a 14.400,- Kč, přičemž ale pouze chybně tyto částky sečetl, takže ve výroku vycházel z celkového obnosu 40.400,- Kč namísto správné celkové částky 50.400,- Kč. Je nepochybné, že právě ohledně 10.000,- Kč představujících část nároku na bolestné v pořadí prvním rozsudku, a to ve výroku, rozhodnuto nebylo, pak pokud je „nově“ tento nárok ve výroku v odstavci I. napadeného

rozsudku žalobci přiznáván, a to nad rámec nároků již pravomocně přiznaných, odvolací soud v této části rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil. Jde-li o podrobnější odůvodnění takto přiznaného nároku, odvolací soud si dovozuje odkázat na výše opakovaně zmiňované zrušující usnesení ze dne 26.8.2011, avšak rovněž na odůvodnění napadeného rozsudku.

V zájmu toho, aby to bylo zřetelné beze všech pochybností, odvolací soud nyní ve výroku v odstavci II. tohoto rozhodnutí vyslovil, že rozsudek soudu prvního stupně v odstavci II., o zamítnutí žaloby co do částky 527.083,- Kč nebyl odvoláním vedlejšího účastníka dotčen, v tomto rozsahu tedy v souladu s ust. § 206 odst. 3 o.s.ř. nabyl rozsudek soudu prvního stupně právní moci.

Jak již bylo výše rovněž zmíněno, je-li rozhodnutí soudu prvního stupně napadeno odvoláním v části ve věci samé, automaticky se odvolání týká i tzv. závislých výroků, tedy výroků o nákladech řízení, ať už ve vztahu mezi účastníky nebo o nákladech řízení státu, resp. takto dotčen by byl případně i výrok o poplatkové povinnosti.

Odvolací soud tudíž rozhodoval o nákladech řízení, a to o nákladech za řízení ve všech jeho stádiích. Rozhodnutí soudu prvního stupně v části o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky (odstavec III. napadeného rozsudku) nepokládá odvolací soud za správné. Jak bylo konstatováno ve zrušujícím usnesení odvolacího soudu ze dne 26.8.2011, konstantní judikatura vychází ze závěru, že ohledně nároku na bolestné a zřízení společenského uplatnění závisí určení jejich výše na znaleckém posudku, proto je třeba aplikovat ust. § 142 odst. 3 o.s.ř., tedy lze přiznat plnou náhradu nákladů řízení žalobci, i když měl úspěch pouze částečný. U nároku na ztrátu na výdělků a analogicky rovněž u nároku na náhradu věcné škody je nezbytné aplikovat ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., tj. zásadně náhradu nákladů řízení rozdělit podle úspěchu účastníků ve věci. Podle výše uvedených principů postupoval odvolací soud při určení částky, jež je povinna žalovaná žalobci na nákladech řízení uhradit. Je zřejmé, že za situace, kdy řízení se týkalo čtyř „typů“ nároku a trvalo cca 9 let, je jejich stanovení poměrně komplikované. Žalobci svědčí právo na náklady řízení představující náklady právního zastoupení, a to v následujících položkách za jednotlivá stadia řízení. Vhodné je pak ještě předestát, že aplikace ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. dopadá na určení odměny advokáta za právní zastoupení, a to ve vztahu k nároku na náhradu za ztrátu na výdělků a věcnou škodu, další položky, tedy náhradu hotových výdajů dle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a náhradu jízdného, odvolací soud „nekrátil“, když jednotlivé právní úkony se týkaly jak těchto nároků (tedy náhrady za ztrátu na výdělků a věcné škody), tak také zároveň vždy nároku na bolestné a zřízení společenského uplatnění. Pokud tedy jde o odměnu za právní zastoupení, pak za řízení před soudem prvního stupně, které skončilo vydáním rozsudku ze dne 8.10.2010, na odměně za zastupování v části o bolestném a zřízení společenského uplatnění náleží odměna v plné výši, tedy dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, naposledy vyhl. č. 110/2004 Sb., odměna z částky 886.560,- Kč, tedy částka 44.500,- Kč a rovněž pak plná výše odměny na zaplacení v části o náhradu za ztrátu na výdělků a věcnou škodu (celkem ve vztahu k nároku ve výši 406.637,- Kč) by činila odměna 37.600,- Kč. Za první odvolací řízení (jež bylo ukončeno vydáním usnesení odvolacím soudem dne 26.8.2011), odměna za řízení o bolestném a zřízení společenského uplatnění,

když předmětem odvolacího řízení byly tyto nároky v celkové výši 426.760,- Kč (neboť žalobce učinil předmětem odvolacího řízení pouze výrok v odstavci II., o zamítnutí žaloby co do částky 522.760,- Kč, a z toho ještě ohledně zamítnutí žaloby v rozsahu 60.000,- Kč na náhradu věcné škody odvolání nepodal). Odměna odpovídající nároku na zaplacení částky 426.760,- Kč činí 45.840,- Kč. Za následující řízení u soudu prvního stupně (které skončilo vydáním napadeného rozsudku dne 24.1.2012), kdy předmětem byla podle zrušujícího usnesení zdejšího odvolacího soudu částka 462.760,- Kč, když v tomto rozsahu byl zrušen zamítavý výrok rozsudku soudu prvního stupně týkající se části nároku na bolestné a zřízení společenského uplatnění, plná výše odměny advokátky podle ust. § 3 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, a to znění účinném do 29.2.2012 (stejně jako tomu bylo u předchozího odvolacího řízení), by činila částku 45.840,- Kč, avšak v rámci tohoto dalšího řízení před soudem prvního stupně učinila právní zástupkyně žalobce pouze jeden úkon právní služby, jímž byla účast u jednání okresního soudu. Proto dle ust. § 18 odst. 1 téže vyhlášky musí být sazba odměny snížena o 50 % (náleží tedy odměna v částce 22.920,- Kč). Konečně pokud jde o odměnu advokátky za nynější odvolací řízení, s ohledem na to, jak byl předmět odvolacího řízení „vymezen“ už tím, jak soud prvního stupně ve výroku v odstavci I. napadeného rozsudku rozhodl, za předmět tohoto odvolacího řízení je nutno pokládat jednak nároky na bolestné a zřízení společenského uplatnění celkem v částce 419.400,- Kč (50.400,- Kč bolestné a 369.000,- Kč zřízení společenského uplatnění), ve vztahu k těmto nárokům náleží odměna advokátky podle vyhl. č. 484/2000 Sb., a to ve znění účinném po vydání vyhlášky č. 64/2012 Sb., tedy odměna ve výši 22.094,- Kč, když znovu plná výše odměny by činila 44.188,- Kč, avšak je nezbytné vycházet ze závěru, že za úkon právní služby může být považována jen účast advokátky u odvolacího jednání (sepis odvolání, které bylo pravomocně odmítnuto pro opožděnost, nelze pokládat za účelně vynaložený náklad). Vzhledem k tomu, že předmětem odvolacího řízení „učinil“ soud prvního stupně rovněž nárok na náhradu za ztrátu na výdělku v částce 346.637,- Kč, odpovídající odměna advokátky ve vztahu k tomuto nároku je částka 42.740,- Kč, s ohledem na to, že byl učiněn jeden úkon právní služby, znovu je třeba vycházet z poloviční odměny, tedy z částky 21.370,- Kč. Částečný neúspěch žalované spočívající v zamítnutí návrhu na náhradu věcné škody promítl odvolací soud do určení konečné výše odměny vážící se k nárokům na náhradu za ztrátu na výdělku a věcné škody, když k těm se váží shora uváděné odměny ve výších 37.600,- Kč, 17.500,- Kč a 21.370,- Kč, přičemž je nezbytné vycházet ze závěru, že žalobci náleží z těchto náhrad 70,5 % jejich plné výše, neboť celkem na těchto nárocích bylo žalováno 406.637,- Kč a nepřiznáno bylo 60.000,- Kč, neúspěšný tedy byl žalobce v rozsahu 14,76 %, tudíž na těchto odměnách, v těch stádiích řízení, kde o těchto nárocích bylo jednáno, bylo přiznáno 53.911,35 Kč.

Jak bylo předesláno, v plném rozsahu byly přiznány částky představující tzv. paušální náhradu hotových výdajů advokáta dle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., tedy za úkony učiněné právní zástupkyní žalobce do 31.8.2006, a to za celkem 11 úkonů právní služby byla přiznána částka 825,- Kč (jeden úkon á 75,- Kč), za dalších 17 úkonů právní služby v řízení za dobu od 1.9.2006 do skončení celého řízení celkem částka 5.100,- Kč (za jeden úkon právní služby 300,- Kč), celkem tedy 5.925,- Kč. Za úkony právní služby pak odvolací soud pokládá přípravu a převzetí zastoupení, dále sepis žaloby, sepis odvolání proti usnesení Okresního soud v Českém

Krumlově ze dne 9.2.2004, č.j. 9 C 152/2004-28, podání určené soudu ze dne 5.1.2005 (č.l. 51), doplnění návrhu na provedení důkazu ze dne 18.8.2005 (č.l. 71), doplnění žaloby ze dne 20.9.2005 (č.l. 133), účast při jednání soudu prvního stupně dne 29.11.2005, návrh na vyhotovení znaleckého posudku z oboru psychiatrie ze dne 27.7.2006 (č.l. 162), účast u jednání soudu prvního stupně dne 28.2.2006, návrh na vypracování revizního znaleckého posudku ze dne 27.3.2006 (č.l. 170). Dále za úkony právní služby, za něž náleží náhrada hotových výdajů, je nezbytné označit účast při místním šetření dne 18.7.2007, účast při jednání soudu prvního stupně ve dnech 11.2.2008 a dále dne 9.6.2008, doplnění žaloby (č.l. 504), účast při jednání dne 29.9.2008, návrh na vyhotovení revizního znaleckého posudku z oboru dopravy ze dne 16.2.2009 (č.l. 534), účast při jednání soudu prvního stupně dne 7.12.2009 a dále dne 31.5.2010, doplnění žaloby z 30.5.2010 (č.l. 561), účast při jednání soudu prvního stupně dne 8.7.2010 a dále dne 9.8.2010, písemný závěrečný návrh ze dne 13.8.2010, účast při jednání dne 8.10.2010, sepis odvolání, jež bylo podáno dne 2.12.2010 a dále zdůvodněno v podání ze dne 15.12.2010, účast u odvolacího jednání dne 16.8.2011, účast u jednání soudu prvního stupně dne 20.1.2012 a konečně účast u odvolacího jednání dne 10.1.2013.

K nákladům právního zastoupení pak rovněž náleží náhrada cestovního a hotových výdajů dle ust. § 137 odst. 1 o.s.ř. Jde takto o jízdné právní zástupkyně žalobce k jednání soudu prvního stupně dne 29.11.2005, a to za cestu z

při průměrné spotřebě uvedeného vozu 6,3 litru benzínu Natural 95 na 100 km a při ceně benzínu dle vyhl. č. 647/2004 Sb. 27,40 Kč za 1 litr činí náhrada za spotřebovaný benzín 138,- Kč, na tzv. paušální náhradě za užití osobního vozu dle stejné vyhlášky náleží celkem částka 304,- Kč (3,80 Kč x 80 km), konečně na náhradu za ztrátu času dle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění do 31.8.2006, náleží celkem za 4 půlhodiny po 50,- Kč částka 200,- Kč. Celkem tedy náhrady cestovního k tomuto jednání představují obnos 642,- Kč. Za cestu k jednání, jež se konalo dne 28.2.2006, stejným osobním vozem činí nárok na náhradu za spotřebovaný benzín částku 153,20 Kč (když dle vyhl. č. 496/2005 Sb. byla cena benzínu 30,40 Kč za 1 litr), na náhradě za užití osobního vozu náleží dle stejné vyhlášky částka 304,- Kč, konečně na náhradu za ztrátu času za 4 půlhodiny po 50,- Kč částka 200,- Kč. Celkem tedy jízdné k uvedenému jednání činí 657,20 Kč. Na cestovním k místnímu šetření, jež se konalo dne 18.7.2007, a to za cestu na místo šetření a zpět celkem v délce 110 km stejným vozem, náleží za spotřebovaný benzín v ceně 28,10 Kč na 1 litr dle vyhl. č. 577/2006 Sb. částka 194,70 Kč, na náhradě za užití osobního vozu (3,80 Kč na 1 km) činí náhrada 418,- Kč a konečně na náhradě za ztrátu času celkem za 6 půlhodin po 100,- Kč (dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění od 1.9.2006), celkem tak na těchto náhradách přísluší 1.212,70 Kč. Za cestu k jednáním soudu prvního stupně, jež se konaly ve dnech 11.2.2008, dále dne 9.6.2008 a 22.9.2008 náleží za každou cestu právní zástupkyně z a zpět na náhradě za cenu benzínu (dle vyhl. č. 357/2007 Sb. při ceně 30,90 Kč na 1 litr) tedy za cestu v celkové délce 120 km částka 233,60 Kč, na náhradě za užití osobního vozu podle téže vyhlášky (4,10 Kč na 1 km) celkem částka 490,- Kč a na náhradě za ztrátu času za 6 půlhodin částka 600,- Kč. Za cestu k jednomu jednání tedy náleží 1.325,60 Kč, za tři tyto cesty částka 3.976,80 Kč. Dále na jízdném za cestu k jednání soudu prvního stupně dne 7.12.2009 znovu stejným vozem z

a zpět v celkové délce 120 km na ceně za spotřebovaný benzín (podle vyhl. č. 451/2008 Sb. při ceně 26,80 Kč za 1 litr) činí náhrada 202,60 Kč, na náhradě za užití osobního vozu podle téže vyhlášky (3,90 Kč na 1 km) náhrada ve výši 468,- Kč a na náhradě za ztrátu času za 6 půlhodin po 100,- Kč, celkem 600,- Kč. Náhrada jízdného tedy činí 1.270,60 Kč. Poté za cesty k jednáním konaným ve dnech 31.5.2010, 8.7.2010, 9.8.2010 a 8.10.2010 znovu týmž vozem za cestu z a zpět, tedy vždy za jednu cestu, resp. za cestu k jednomu jednání činí náhrada cestovného, a to za spotřebovaný benzín (dle vyhl. č. 462/2008 Sb. v ceně 28,70 Kč na 1 litr) náhrada 217,- Kč, náhrada za užití osobního vozu (3,90 Kč na 1 km), tedy celkem za cestu v délce 120 km částka 468,- Kč, na náhradě za ztrátu času, a to 6 půlhodin po 100,- Kč, tedy 600,- Kč, pak na cestu k jednomu jednání připadá částka 1.285,- Kč, za 4 takové cesty pak náleží částka 5.140,- Kč. Za cestu k jednání odvolacího soudu dne 12.8.2011 za cestu a zpět celkem v délce 130 km náleží na náhradě za cenu spotřebovaného benzínu (dle vyhl. č. 377/2010 Sb. částka 31,60 Kč za 1 litr), celkem částka 259,12 Kč, na náhradě za ztrátu času za celkem 6 půlhodin částka 600,- Kč a na náhradě za užití osobního vozu (3,70 Kč na 1 km) částka 481,- Kč, celkem tak tyto náklady představují 1.340,12 Kč. Za cestu k jednání soudu prvního stupně dne 20.1.2012, tedy za cestu z a zpět v celkové délce 120 km na ceně spotřebovaného benzínu (dle vyhl. č. 429/2011 Sb. při ceně 34,90 Kč za 1 litr) činí náhrada 263,84 Kč, náhrada za užití osobního vozu (podle stejné vyhlášky 3,70 Kč na 1 km) činí náhrada 444,- Kč a konečně na náhradu za ztrátu času za 6 půlhodin po 100,- Kč v částce 600,- Kč, tudíž celkem jízdné činí 1.307,84 Kč. Konečně za cestu k jednání odvolacího soudu dne 10.1.2013 za cestu z a zpět celkem v délce 130 km při ceně spotřebovaného benzínu (dle vyhl. č. 472/2012 Sb. v částce 36,10 Kč za 1 litr) celkem částka 296,- Kč, na náhradě za užití osobního vozu dle stejné vyhlášky v částce 3,60 Kč na 1 km činí náhrada 468,- Kč a na náhradu za ztrátu času, a to za 6 půlhodin po 100,- Kč 600,- Kč, tedy celkem náhrada cestovného v tomto případě činí 1.364,- Kč.

Z výše popsaného vyplývá, že žalobci svědčí na nákladech právního zastoupení právo na zaplacení, a to na odměnách advokátky celkem na částku 226.865,35 Kč, na náhradě hotových výdajů (tzv. režijních paušálech) celkem na částku 5.925,- Kč a na náhradě cestovních výdajů celkem na částku 16.911,14 Kč, tudíž celkem na zaplacení částky 249.701,35 Kč. Právní zástupkyně žalobce doložila, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto dle ust. § 137 odst. 1 a 3 o.s.ř. bylo nezbytné posledně uvedený obnos zvýšit o 21 %, tedy o částku 52.437,28 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 302.138,63 Kč.

Odvolací soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci IV., o nákladech řízení státu, když v této části pokládá jeho rozhodnutí za správné. Podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. má totiž stát podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Z obsahu spisu jednoznačně vyplývá, že náklady takto státem vynaložené představují státem zálohované znalečné, a to za znalecký posudek z oboru zdravotnictví, dále z oboru dopravy a z oboru ekonomika, když tyto důkazy všechny sloužily pro posouzení nároku na bolestné a zřízení společenského uplatnění, ohledně

nichž byla žalobci přiznána plná výše nákladů řízení ve vztahu k žalované, tudíž i podle odvolacího soudu je namístě, aby žalovaná i státu v plné míře nahradila jím vynaložené náklady řízení.

Konečně odvolací soud ve výroku v odstavci V. uložil soudu prvního stupně, aby rozhodl o poplatkové povinnosti z návrhu na zahájení řízení za užití ust. § 222 odst. 2 o.s.ř. K tomuto postupu přikročil odvolací soud za situace, kdy výše uváděným zrušujícím usnesením odvolacího soudu ze dne 26.8.2011, č.j. 22 Co 1489/2011-674 byl zrušen také výrok v odstavci II. v usnesení soudu prvního stupně ze dne 14.4.2011, č.j. 9 C 152/2004-662 o poplatkové povinnosti žalovaného a i v tomto rozsahu byla věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Přes tento výslovný výrok odvolacího soudu následně soud prvního stupně otázku poplatkové povinnosti zcela opomínil, předmětnou část zrušujícího výroku odvolacího soudu tedy zcela ignoroval. Odvolací soud proto nyní v samostatném výroku rozhodnutí na toto pochybení soudu prvního stupně upozorňuje.

Jak bylo výše uvedeno, odvolací soud o zrušení části napadeného rozsudku ve výroku v odstavci I. rozhodl dle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. a o zastavení této části řízení dle ust. § 221 odst. 1 písm. c) o.s.ř. Rozsudek soudu prvního stupně o povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 10.000,- Kč (z výroku v odstavci I.) a dále ve výroku v odstavci IV., o nákladech řízení státu, potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř. Konečně odvolací soud v souladu s ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. rozhodoval, resp. přezkoumával napadený rozsudek i ve výroku o nákladech řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Českém Krumlově k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně, přičemž přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 17. ledna 2013

JUDr. _____, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: